Написав Ірина Косарук
Неділя, 29 березня 2020, 18:13

ДВІ ДОРОГИ

"Отже, немає нині ніякого осуду тим, які у Христі Ісусі живуть не за тілом, але за духом" (Рим.8:1)

Життя за духом і життя і за тілом,-
Це ніби дві дороги,дві стежини,
Що поряд пролягли та мають різну ціль,
І діти Божі,християни йдуть по них.

Кожен свою дорогу вибирає:
Одні своєму тілу догоджають,
В зібрання йдуть лише тому,що треба,
Але думки далекі є від неба.

Земні турботи душу полонили,
Бажання в ній тілесні поселились,
Займає першість в серці власне "я",
Що гордо дивиться на ближнього здаля.

Там місця вже так мало для Ісуса,
Непереможними лишаються спокуси,
А жертви,що приносяться,кульгаві,
З нечистих вуст лунає Богу слава.

Життя ж по духу не легким здається,
Бо часто боротьба тривожить серце,
Присутні в нім долини і висоти,
Переплелись і радощі, й скорботи.

Душа не раз тут втому відчуває,
А часом біль аж до кісток проймає,
Та щастя суть на цій вузькій стежині,
Що поряд йде Ісус,і в Ньому сила,

Щоб на шляху усе перемагати,
Спокуси й перешкоди щоб долати,
Опущені Він руки піднімає,
Небесним хлібом душу підкріпляє,

З долин виводить на Свої висоти,
Там забуваються усі земні скорботи,
У Господа спокій знайде душа,
Й за те,що Він ніколи не лишав,

Його Ім'я прославить щирим серцем,
Воно для Нього тут живе і б'ється,
Воно Йому вклоняється щодня,
А все земне безцінне,мов сміття.

Бо головне в житті - бути із Ним в єднанні,
Й душа з Ісусом зустрічі чекає,
І знає,що за це боротись варто,
Себе зректися і з Христом страждати.

І вогник віри в серці не погасне,
Бо в Господа оливи є запаси,
Він доведе до вічної мети,
І душу збереже від марноти.

Тепер поглянем на свої дороги:
Чи ми живем для себе ,чи для Бога?
Що тут збираємо,чим серце багатіє?
Для тіла свого чи для духа сієм?

Господнє серце ревністю палає,
І Він,як Батько,любить і чекає,
Щоб від земного підняли очі до неба,
Прийшли до Нього не тому,що треба,

Та щоб любов'ю серце загорілось,
Щоб зрозуміли,що у Нього милість,
Й живі джерела,повні благодаті,
І нам вирішувати,чи цей дар приймати.

Усе земне згорить, усе пройде,
І цінністю тоді буде лиш те,
Що у небесну ти поклав скарбницю,
І з чим душа твоя зустріне вічність.

14.11.2019р.